

D STADGAR MOTIONER

D1 BOTKYRKA

Minska partistyrelsens storlek

Stadgeändring §103

Framtidskommissionen föreslår att partistyrelsen reduceras med ett tiotal ledamöter för att få en mer effektiv och sammanhållen partiledning. Man skriver bl.a.:

”För att få en mer effektiv och sammanhållen partiledning bör antalet ledamöter

och ersättare minska med ett tiotal. Detta skulle innebära en möjlighet att få en mer sammanhållen partiledning som kan arbeta mer effektivt. Det är svårt att bygga ett kollektiv om det är för många personer. (...) En mindre partiledning skulle också innebära att ekonomiska resurser frigörs. Ett exempel på hur dessa bör användas är att göra ledamöternas resor gratis, i likhet med riksdagsledamöternas, när de besöker distrikt. Ett minskat antal PS-ledamöter innebär inte ett mindre demokratiskt parti. Det kan till och med bidra till en mer demokratisk organisation där fler deltar och får del av ledningsarbetet.”

(Framtidskommissionens slutrapport, sid 22).

I dag består partistyrelsen av 23 ordinarie ledamöter och 10 suppleanter. Antalet är stadgereglerat och kan vare sig minska eller ökas.

Fram till och med valen på kongressen 1987 bestod partistyrelsen av 35 ordinarie ledamöter och 15 suppleanter. På kongressen 1990 minskades antalet till 25 ordinarie och 8 suppleanter. 1996 minskades antalet ytterligare, till 21 ordinarie och 6 suppleanter. På kongressen 2000 ökades antalet till 23 ordinarie och 8 suppleanter och 2002 ökades antalet suppleanter till 10. Därefter har inga ändringar av antalet gjorts.

Av övriga riksdagspartier är det bara Socialdemokraterna som har en större partistyrelse än Vänsterpartiet (33+22 ledamöter).

Vi ser flera fördelar med en mindre partistyrelse:

Underlättar tätare partistyrelsemöten

Starkare ledande funktion

Bättre förutsättningar för en ”arbetande” PS mellan mötena

En mer sammanhållen grupp med att starkare kollektivt ansvarstagande

Lägre kostnader

Det finns naturligtvis också nackdelar med en mindre partistyrelse, t.ex. att det kan bli färre kompetenser och erfarenheter

representerade i partiledningen och att den geografiska spridningen minskar. Vi tror dock att fördelarna uppväger nackdelarna vid en försiktig minskning av partistyrelsens storlek från 22 till 18 ordinarie ledamöter (exklusive ordförande) och från 10 till 6 suppleanter.

Vi yrkar

att stadgarna ändras enligt följande:

Nuvarande lydelse

§ 103. Till partistyrelsen väljs, utöver ordförande, 22 ordinarie ledamöter och 10 suppleanter, till programkommissionen 9 ledamöter, till valberedningen 11 ledamöter samt till revisorer tre ordinarie revisorer och tre revisorssuppleanter.

Ny lydelse

§ 103. Till partistyrelsen väljs, utöver ordförande, 18 ordinarie ledamöter och 6 suppleanter, till programkommissionen 9 ledamöter, till valberedningen 11 ledamöter samt till revisorer tre ordinarie revisorer och tre revisorssuppleanter.

D2 LIDKÖPING

Kongressvälj två partiledare för delat ledarskap i Vänsterpartiet!

Stödet för ett delat ledarskap inom Vänsterpartiet har ökat under de senaste kongresseperioderna. Vid den senaste kongressperioden avlogs flera motioner och förslag om ett delat ledarskap inom vänsterpartiet med en knapp majoritet.

Diskussionen inför den föregående partikongressen var intensiv men också intressant då den visade på en vilja att förändra gamla ledarstrukturer. Vi anser att ett delat partiledarskap är mer framtidsfokuserat än den gamla modellen med en partiledare.

Vänsterpartiet vill vara ett modernt och feministiskt parti men vågar inte göra upp med en gammal partiledarmodell byggt på äldre manligt tänkande.

Vi anser att Vänsterpartiet inför valet 2014 vågar visa på att vi är ett modernt, framtidsinriktat parti som vågar tänka nytt. Vänsterpartiets ledarskap behöver utvecklas genom att utse två partiledare. Vi behöver internt och externt, i alla former av medverkan och framträdanden, ett ledarskap som kan komplettera varandra, avlasta varandra och som kan dela på arbetet med att representera Vänsterpartiet. Genom ett delat ledarskap

så används partiets olika kompetenser på ett bättre sätt.

Det vore en styrka för Vänsterpartiet att ha flera ordförande för att vi som parti visar på ett exempel av kollektivt ledarskap och mindre fokus på en person som företrädare för partiet. Det vore också en styrka för de personer som väljs och åtar sig dessa tunga uppdrag att de avlastar varandra och gör partiledaruppdragen mer acceptabla ur arbetsbelastningssynpunkt. Genom ett delat ledarskap för Vänsterpartiet så säkras det att partiet har minst en kvinna som partiordförande/partiledare.

Vi föreslår och utgår från att en nödvändig stadgeändring görs för att möjliggöra delat ledarskap och att två partiledare i Vänsterpartiet beslutas på kongressen 2014.

Med hänvisning till ovanstående föreslår vi att vänsterpartiets kongress beslutar

att kongressen väljer två partiordförande/partiledare för delat ledarskap i Vänsterpartiet och inför på detta sätt ett kollektivt ledarskap.

att kongressen beslutar om en stadgeändring för att möjliggöra delat ledarskap och två partiordförande/partiledare.

D3 HUDDINGE

Angående delat ledarskap i Vänsterpartiet

Efter lång debatt om många, många motioner på förra kongressen rörande frågan om delat ledarskap, beslutades efter en mycket jämn röstning att vi skulle ha en partiledare. Den jämna omröstningen torde indikera att många i vårt parti fortfarande tycker att det borde vara ett delat ledarskap.

Vi har nu en verkligt kompetent partiledare som klarar uppgiften mycket bra. Jonas ska vi absolut ha kvar men vi vill att han ska dela ledarskapet med ytterligare en person och vi vill att det ska vara en kvinna.

Det är inte bra att ett feministiskt parti representeras av bara en man – det är en självklarhet för oss att minst en kvinna måste finnas på denna ledande position i vårt parti.

Dessutom tror vi att två personer helt enkelt tillsammans skulle kunna göra ett dubbelt så bra jobb som vad en kan.

Mycket talar för att ett delat partiledarskap förbättrar hälsan, ökar trygghet, minskar osäkerhet, stress, press och gör partiledaruppdraget mer acceptabelt ur familje- och arbetsbelastningssynpunkt.

Vi gör även en följdändring i § 103 för att antalet personer i partistyrelsen ska bli ojämnt.

Därför yrkar vi

att första punktsatsen i stadgans § 102 beträffande vad kongressen ska välja i skilda val ändras till ”Partiordförande”

att första meningen i stadgans § 103 ändras till ”Till partiordföranden väljs två personer varav minst den ena ska vara kvinna. Till partistyrelsen väljs 21 ordinarie ledamöter...o s v.”

D4 ENSKILDA

Dags att öppna för ett utökat ledarskap

Återigen lägger vi en motion för att öppna för ett delat ledarskap i Vänsterpartiet. Vi föredrar dock att kalla det för ett utökat ledarskap, eftersom en 100 -procentig utökning av en resurs knappast är en ”delning”.

Varje parti kan behöva fundera över hur den egna organisationen kan utvecklas utifrån tidens krav och framtidens utmaningar. Ett feministiskt parti bör dessutom tänka igenom vilka hinder som kan finnas i den egna organisationen för kvinnor att nå olika poster. Vi tror att ett utökat ledarskap kan ha många fördelar. Två partiledare kan täcka fler kontaktytor, kompetensområden och arbetsuppgifter än en i en tid när politiken är komplexare och snabbare än någonsin, arbetsformerna har breddats, medielandskapet förändrats och fokus på partiledarna ökat. Två jämställda ordföranden kan dessutom avlasta varandra vid behov om exempelvis privata förhållanden ändras på grund av barnafödande eller annat som hör livet till. Det gör uppdraget mänskligare, breddar rekryteringsunderlaget och innebär att vi föregår med gott exempel vad gäller arbetslivets och förtroendemannarollens utformning. Två partiledare har helt andra möjligheter att fördela uppgifterna mellan sig än i ett traditionellt rangordnat ledarskap. De har också goda möjligheter att utvidga uppdraget. En ledarduo har dessutom den fördelen att fler människor kan identifiera sig med en av två partiledare, eftersom olika ledare appellerar till olika människor beroende på bakgrund, ålder, kön, inriktning, tilltal med mera.

Enligt stadgarnas § 21 ska kvinnor vara representerade med minst 50 procent på våra förtroendeposter, varför en ordförandeduo alltid kommer att bestå av minst en kvinna, vilket är ett steg framåt jämfört med nuvarande modell.

Inte bara på partiledningsnivå har frågan om ett utökat ledarskap aktualiserats. Det har även hänt att lokalorganisationer önskat välja 2 ordföranden (exempelvis när det funnits flera lämpliga kandidater, men ingen varit beredd att ensam axla hela arbetsbördan, eller när man velat välja både en kvinna och en man), men det har hittills inte varit möjligt. Självklart ska stadgarna inte sätta käppar i hjulet för vettiga, praktiska lokala lösningar, utan istället underlätta för föreningar och distrikt att rigga ett ledarskap som fungerar för just dem. Stadgarna ska upplevas som ett stöd härvidlag - inte som en tvångströja. Detta gäller även på riksnivå, där liknande situationer mycket väl kan uppstå – och har uppstått.

Stadgan ska vara ett fundament för alla nivåer i organisationen. De ska stå sig över tid och förutse olika tänkbara situationer. Ett utökat ledarskap bygger, liksom varje ledarkonstellation, på ett gott inbördes samarbetsklimat och på samförstånd mellan de valda. I nuläget anser vi att en ledarduo bäst kan leda partiet till framgång och utveckling, men om exempelvis 10 år kanske det ser annorlunda ut. På regional och lokal nivå kan situationen variera än mer. Därför föreslår vi att stadgarna formuleras så att de möjliggör val av antingen 1 eller 2 ordföranden.

Vid val av två ordföranden bör partistyrelsen utökas med ytterligare en ordinarie ledamot, så att principen om udda rösttotal bibehålls.

Utöver nedanstående beslutsförslag kan smärre konsekvensändringar behöva göras i stadgans övriga delar, om denna motion bifalles.

Vi föreslår att kongressen beslutar:

att stadgans § 102 ändras så att den istället lyder: "Kongressen väljer i skilda val * 1 eller 2 partiordföranden" osv, enligt ursprungstexten.

att stadgans § 103 ändras så att den istället lyder: "Till partistyrelsen väljs, utöver 1 eller 2 ordföranden, 22 eller 23 ordinarie ledamöter och 10 suppleanter. Antalet röstberättigade i partistyrelsen ska vara udda. Dessutom väljs till programkommissionen..." osv enligt ursprungstexten.

att stadgans § 40 ändras så att den istället lyder "Partiföreningen utser 1 eller 2 ordföranden. Partiföreningens ordförande/ordföranden respektive kassör kan väljas av årsmötet i separata val..." osv enligt ursprungstexten.

att stadgans § 68 "Årskonferensens dagordning skall uppta följande ärenden..." ändras så att den del som avser val av distriktsordförande istället lyder "... * val av 1 eller 2 distriktsordföranden, distriktsstyrelse, revisorer och valberedning..." osv enligt ursprungstexten.

att denna kongress fattar beslut om att utökat ledarskap skall träda ikraft till nästa kongress

att denna kongress fattar beslut om att nästa kongress skall utse två partiledare.

Lena Olsson Medlem V Malung, Wiwi-Anne Johansson Medlem V Möndal

D5 ENSKILD

Delat ordförandeskap

Delat ordförandeskap är ett sätt att visa respekt, förståelse, kloket och att verka för feminism och jämlikhet i vårt samhälle. Vår vision är väl att skapa ett samhälle där det inte finns någon som helst skillnad mellan kön, hudfärg, etnicitet, religion, sexuell läggning, etc. alltså "OLIKA OCH ÄNDÅ LIKA" Samt inom partiet är visionen att alla ska vara med och bestämma tillsammans. Då är det inte ledarskap som är i fokus utan medlemmarnas åsikter som ska nå medborgarna genom ordföranden eller megafonen eller språkrören eller vad vi vill kalla den funktionen. Då hörs man ännu bättre när man är två, som representerar två olika kön. Det finns hur många underökningar som helst just kring fördelar med delat ordförandeskap inom både näringsliv och kommunala verksamhet med goda resultat. För mer information: <http://www.ingenjoren.se/2010/10/manga>

fördelar med delat ledarskap/ https://gupea.ub.gu.se/bitstream/2077/29546/1/gupea_2077_29546_1.pdf

Därför yrkar jag

att kongressen beslutar att, i stället för att ha en enda partiordförande, införa delat ordförandeskap, en kvinna och en man och att uppmana partidistrikten och partiföreningarna att också pröva delat ledarskap.

Shahin Ted Shirazi, Vänsterpartiet Malmö

D6 MALMÖ, SKÅNE ATT-SATS 1 OCH 2

Vad vill vi ha en kongress till?

Bordlägg PS stadgeförslag angående differentierade kongresser

Vi vill ha en kongress som möjliggör att varje medlem direkt och indirekt genom ombud får möjlighet att påverka vänsterpartiets politik, organisation och representanter i högsta möjliga grad. Vi vill ha en kongress som är så demokratisk som möjligt med hänsyn till en tillräcklig effektivitet. Vi är alla överens om att demokrati måste överordnas effektivitet.

Partistyrelsen (PS) har inför valet 2014 lite olyckligt bestämt sig för att föreslå genomgripande förändringar i vänsterpartiets organisation när vårt fokus borde vara på valet 2014. Det lättaste sättet att lösa detta är att kongressen beslutar bordlägga stadgeförslagen och tillsätta en stadgekommission.

Vi måste vara ärliga - demokrati är dyrt och demokrati tar tid. Därför måste vi alltid vara bredda att pröva balansen mellan demokrati och effektivitet. Jag tolkar PS förslag i den andan. Det som PS lite luddigt lyfter fram som argument för sina förslag är två effektivitetsvinster genom begränsningar i motionsrätt och val: pengar och flexibilitet.

En kongress kostar mycket, troligtvis mer än vad vi ofta tänker på. Dels är det kostnaden för själva kongressen, dels är det kostnader både före och efter kongressen som försäkrar att det är demokrati och inte ett skådespel. Jag tänker på PS, de politiska sekreterarna och alla andra funktionärer som skall se till att varje motion besvaras, och att kongressens beslut blir effektuerade. Innebär då PS förslag någon större kostnadsbesparing – svaret är NEJ. Så länge vi har kongresser vartannat år, även hårt beskurna som föreslås nu, kommer kostnaden att vara någorlunda den samma (lite billigare genom att innehållet tunnas ut och kanske kortas ned med en dag). PS förslag inför denna kongress kan ses som ett exempel – det enda politiska de vill att vi skall diskutera är de 5 sidors text som PS författat och de motioner som medlemmar skickar.

När man tittar på andra partiers kongresser/stämmor framstår vänsterpartiet som troligtvis det mest demokratiska partiet.

Vi är bortskämda med att varje medlem får motionera till våra kongresser om i stort sett allt möjligt. Att därefter politiska sekreterare på partikansliet går igenom varenda motion och föreslår PS ett möjligt svar. Att PS sedan beslutar föreslå kongressen vad som skall hända med motionen.

Vi är bortskämda med att vi genom ombud från varje distrikt får möjlighet att besluta om dessa motioner, likväl som förslag från partistyrelsen (tänker speciellt på valplattformar) och från programkommissionen (förslag på ändringar i partiprogram-

met). Och på varje kongress beslutar ombuden vem som skall vara partiordförande, vem som skall sitta i PS och i programkommissionen.

Det innebär att våra kongresser genom partimedlemmars fria motionsrätt och genom i distrikten valda ombud har (haft) möjlighet att föreslå och besluta om allt som har med partiets politik, partiets organisation och partiets främsta företrädare. Detta vill nu partistyrelsen ändra på.

Skulle PS samtliga förslag gå igenom skulle vänsterpartiet efter kongressen i januari 2014 ha beslutat

a) att bordlägga alla motioner som inte har med PS förslag till uttalanden och som inte är stadgemotioner

b) anta två uttalanden av lite otydlig karaktär som med en välvillig tolkning skulle kunna kallas inriktningsuttalanden

c) Beslutat att den konkreta valplattformen inte är något för kongressen eller ens en valkonferens att befatta sig med – det sköter PS, ev. med hjälp av enkäter.

d) Beslutat att utöver en riktig kongress (se ovan, vad jag menar) vart fjärde år hålla s.k. valkongresser

a. där PS själva beslutar vad som får tas upp (avskaffat fria motionsrätten – med argumentet ”Motionsrätten begränsas för att inte tynga kongressen”)

b. där det enbart förekommer fyllnadsväl till PS och PK

Eftersom partistyrelsen inte är speciellt tydlig vare sig i varför de föreslår detta eller vilka konsekvenser detta får för partiet och partidemokratin hoppas jag att kongressen väljer att bordlägga, alternativt avslå förslagen till stadgeändringar och istället tillsätter en arbetsgrupp som får som uppgift att undersöka möjligheter till stadgeändringar med syfte att uppnå två frågor som jag tror PS har haft som anledning till sina förslag (tidsmässig flexibilitet och minskade kostnader). Samtidigt som vänsterpartiet försvarar sin position som det mest demokratiska partiet och där varje enskild medlem kan få möjlighet att direkt, och genom ombud, påverka partiets utveckling.

Mot bakgrund av ovanstående argumentation yrkar undertecknade

att samtliga förslag under rubriken ”Differentierade kongresser” bordläggs till nästa kongress

att kongressen beslutar tillsätta en stadgegrupp med den övergripande uppdraget att komma med förslag på hur partidemokratin och en högre grad av effektivitet kan samsas med beaktande av framtidskommissionens rapport PS stadgeförslag och på dem inkomna motioner.

att stadgegruppen får en sammansättning bestående av 3 utsedda av PS, 1 utsedd av PK, en utsedd av revisorerna samt 4 utsedda av kongressen (kongressutsedda bereds på samma sätt som till valberedning, dvs delegationsordföranden föreslår kongressen fyra namn).

Vänsterpartiet Skånes extra årskonferens 2013-10-06 beslutade att ställa sig bakom att-satserna a och b (1:a och 2:a att-satsen) i motionen.

D7 MALMÖ

Analysera konsekvenser av differentierade kongresser ordentligt

Partistyrelsen föreslår stadgeändringar som innebär att skillnad görs mellan den kongress som hålls under valår och den kongress som hålls mellan val. Enligt förslaget ska valårskongresser endast behandla ”inkomna motioner i de frågor kongressen behandlar”, som definieras som ”partistyrelsens förslag inför de allmänna valen” och ”partistyrelsens förslag i övrigt.” Detta innebär i praktiken att kongressen ger sittande partistyrelse rätt att bestämma vilka frågor som ska behandlas och därmed huruvida en motion ska få tas upp eller ej.

Detta får naturligtvis konsekvenser på partiets interna demokrati. Vilka de exakta konsekvenserna blir, samt huruvida de blir övervägande positiva eller negativa är svårt att säga i förväg. Min bedömning är dock att det riskerar att inskränka valårskongressens och därmed medlemmarnas makt på ett sätt som är oroväckande. Det vore steg bort från den goda interndemokrati som präglar vårt parti. Därför bör en omfattande riskanalys göras.

Som jag anfört i annan motion bör det finnas andra sätt att uppnå det mål som partistyrelsen anger som främsta motivering, nämligen en tids och kostnadseffektivisering av kongresserna. Dessa alternativ bör uttömmas och utvärderas först.

Jag yrkar därför på att kongressen beslutar

att ge partistyrelsen i uppdrag att genomföra och innan 2016 färdigställa en djupgående analys av vilka risker förslaget innebär för interndemokratin.

att bordlägga det nuvarande förslaget till stadgeändring för att ge kongressen 2016 möjlighet att behandla det utifrån en noggrann analys av risker och alternativa lösningar.

D8 MALMÖ

Effektivisera interndemokratin på riktigt

Demokratiska processer kan vara tidskrävande. Det är svårt att förena snabba beslut och låga kostnader med allas möjlighet att komma till tals. I Vänsterpartiet går vi före bland riksdagspartierna genom en väldigt demokratisk och därför också på vissa sätt långsammare process. Vi prioriterar medlemmarnas möjlighet att påverka och låter det kosta.

Vänsterpartiet delar inte den syn på effektivisering som utgör norm inom högerens retorik kring exempelvis välfärden. Att effektivisera är inte att göra mindre, utan att med samma medel åstadkomma mer. Att på det sättet effektivisera demokratin är något som alla tjänar på

– demokratin utvecklas och blir bättre.

Framtidskommissionen problematiserar den kostsamma demokratiska processen och föreslår lösningar. Dessa har partistyrelsen sedan tagit till sig och lägger för kongressen fram ett stadgeändringsförslag som vi menar kommer att begränsa

demokratin genom att inskränka framtida kongressers möjlighet att påverka.

Vi vill att partiet i första hand ska undersöka och utreda andra lösningar på de problem som identifierats, och prioritera eventuella förändringar för verkligt effektiviserad demokrati som inte samtidigt inskränker medlemmarnas inflytande.

Exempel på lösningar är en välfungerande, verkligt sökbar textdatabas med exempelvis motioner och beslut från tidigare kongresser, en levande och rikstäckande interndebatt även mellan kongresser, samt nationella intressenätverk och en infrastruktur för kommunikation inom dessa.

Mot bakgrund av det ovan anförda vill vi föreslå för kongressen att besluta:

att uppdraga åt partistyrelsen att ansvara för att det inför kongressen 2016 tas fram en strategi för att effektivisera interndemokratin och kongresserna utan att därigenom inskränka medlemmarnas inflytande.

D9 SKÅNE, MALMÖ

Låt alla vara med om att besluta! Ta valplattformen på framtida kongresser

Vårt parti har en tradition om att ta beslut om valplattformen på kongressen. Tillsammans har vi alltid haft en möjlighet att påverka våra politiska prioriteringar. Inför valet 2010 ändrades detta för att bättre kunna vara flexibel i relation till samarbetet med s och mp. PS skulle inte låsas (för tidigt) till en specifik politik med specifika prioriteringar.

I det utsända förslaget inför denna kongress står det att det skall ordnas en speciell valkonferens för att hantera valplattformen medan kongressen skall diskutera och besluta om uttalanden. I en senare skrivelse ber PS kongressen att helst lämna över beslut om valplattformen till PS, men det är oklart om det är av ekonomiska skäl eller för flexibilitetens skull. Inför valet 2018 är det därför viktigt att vi redan nu diskuterar och beslutar hur vi skall hantera valplattform.

Tre tydliga alternativ står mot varandra

1) Att partistyrelsen själv beslutar. Det som är PS förslag inför denna kongress .

2) Att vi på kongressen antar relativt luddiga valuttalanden, och att det följs upp med en valkonferens med distriktsombud som beslutar

3) Att vi på kongressen 2018 beslutar om valplattformen

Alternativ 1 faller på demokrati aspekten, dvs medlemmar genom ombud skulle fråntas beslutsrätten. Vidare skulle diskussionen i partiföreningar och distrikt riskera att kraftigt minska. Detta kan inga enkäter ändra på.

Alternativ 2 faller på kostnaden. På grund av PS något oförklarliga strategibyten har det minst sagt blivit rörigt. Ursprungligen föreslog de alternativ 2, även om de nu föredrar alternativ 1. Att ha en kongress och sedan 6 månader senare en valkonferens. Det är onödigt ineffektivt det är dyrt och det kan egentligen bara försvaras om medlemmarna inte får möjlighet att

besluta om valplattform på kongress (som i år)

Alternativ 3 är bäst. Det sätter demokrati i högsätet samtidigt som det tar hänsyn till effektivitet. Vi beslutar om valplattform på kongressen i januari 2018, och sedan ger vi järnet för ytterligare en rödgrön valvinst och ett starkare vänsterparti

Vi yrkar därför

att kongressen 2018 beslutar om valplattform

D10 MALMÖ

Valplattform ska antas på valårskongress

Partistyrelsen föreslår att vi har en programkongress och en valårskongress.

Valårskongressens dagordning regleras i stadgarnas § 102. Det är oerhört viktigt att vi använder våra kongresser till att verkligen kunna fatta reella beslut. Kongressen är vårt högsta beslutande organ och det är kongressen som ska ta de viktiga besluten om vårt partis

politik. Därför ska stadgarna reglera att valplattformen antas på valårskongressen. Då får vi en demokratisk process som involverar medlemmar i vilka frågor vi ska gå till val på.

Förslag till beslut:

att i § 102 lägga till att valplattformen ska beslutas på valårskongressen

D11 ENSKILD

Behov av revision även vid fyllnadsval

Efter att ha läst igenom partistyrelsens förslag nya stadgar för partiet kan jag konstatera att förslaget om fyllnadsval till partistyrelsen är väl hastigt skrivet och lämnar ett antal formella frågor obesvarade.

Den första och som jag ser det allvarligaste bristen är att förslaget till stadga inte alls hanterar behov av revision och beviljande av ansvarsfrihet vid ett eventuellt fyllnadsval. Det går givetvis att argumentera att ansvarsfrihet kan beviljas även för avgångna ledamöter när väl ansvarsfrågan för partistyrelsen i sin helhet hanteras. Detta är en argumentation som enligt min mening fungerar så länge stämningen i partiet är lugn och antalet fyllnadsval är få, men när det kommer till stadga- och revisionsfrågor kan vi inte förutsätta att en god stämning alltid kommer att råda i partiet. En stadga måste fungera även om större konflikter skulle uppstå eller om antalet kamrater som önskar lämna partistyrelsen är fler än några enstaka. I dessa fall är det viktigt att ha klart för sig vems ansvarsfrihet som behandlas och vilka ageranden i olika frågor som är uppe till granskning. Att då hamna i en situation där ansvarsfrågan för en fyraårig kongressperiod skall behandlas för två delvis olika partistyrelsen med i sämsta fall olika majoritetsförhållanden i avgörande konfliktsfrågor är olyckligt och något som bör undvikas.

Jag vill också hävda att oavsett konflikter eller inte, den

kamrat som av olika anledningar väljer att hoppa av arbetet i partistyrelsen vill nog också känna att det arbete man gjort har granskats och ansvarsfrihet lämnats så att man inte behöver gå och undra över detta i ytterligare två år.

Den andra frågan som är av mer teknisk natur är att med nuvarande förslag till stadga skulle en avhoppad partistyrelseledamot kunna rösta om sin egen ansvarsfrihet på nästkommande kongress. Antagligen skulle ingen ansvarskännande partikamrat komma på tanken att göra detta men att ens ha en sådan otydlighet i partiets stadga är olyckligt och något som bör rättas till.

Mitt förslag till lösning på dessa frågor är att verksamhetsberättelse, ekonomisk berättelse, revisionsrapport och frågan om ansvarsfrihet behandlas på båda typerna av kongresser. På detta sätt kan verksamheten och partistyrelsens agerande mellan kongresserna granskas av alla ombud och efter att ansvarsfrihet är given har kongressen full frihet att välja in vem den önskar i partistyrelsen på de platser som lämnats vakanta av ledamöter som inte längre önskar sitta kvar.

Då hela förslaget om två typer av kongresser kommit till för att spara tid och ge utrymme för de väsentliga diskussionerna vill jag avslutningsvis påpeka att denna typ av ordning endast skulle ta marginellt mer tid på en kongress. Erfarenhetsmässigt är det partistyrelsens verksamhetsberättelse/rapport som tar upp mest utrymme av nämnda punkter och denna finns med på alla typer av kongresser oavsett vilket förslag till skrivning av § 102 som slutligen bifalles.

Jag yrkar därför:

att § 102 i stadgan får följande ordalydelse:

- § 102. Valårskongressens dagordning skall uppta följande ärenden:
- * partistyrelsens verksamhetsberättelse
 - * partistyrelsens ekonomiska rapport
 - * revisorernas berättelse
 - * beslut om ansvarsfrihet för partistyrelsen
 - * partistyrelsens förslag
 - * inkomna motioner i de frågor kongressen behandlar
 - * eventuella fyllnadval

Därutöver behandlas de ärenden som beslutas av kongressen.

Mikael Persson, Vänsterpartiet Kristianstad

D12 BIRKA-VASA

Bevara motionsrätten

Ärende: Stadgeändring §102.

Partistyrelsen föreslår, i syfte att minska bördan för valårskongressen, att för denna typ av kongress inskränka motionsrätten till att enbart gälla ”de frågor kongressen behandlar”. I enlighet med partistyrelsens förslag på ändring av §79 uppfattar vi det som att motionsrätten kommer att gälla ”partistyrelsens förslag inför de allmänna valen” och ”partistyrelsens förslag i övrigt”.

Både nuvarande och föreslagna stadgars §78, som inleder avsnittet ”Partikongress”, slår fast att ”Partikongressen är partiets högsta instans”. Vi anser att ett kringskärande av den allmänna motionsrätten för valårskonferenserna hotar att göra §78 verkningslös. Det enda sättet på vilket kongressen kan garanteras vara ”högsta instans” är om alla kongresser likställs vad gäller motionsrätten.

Vi instämmer i övrigt i partistyrelsens uppfattning att ett stort antal allmänna motioner lätt kan tynga ned en kongress. Däremot tror vi till skillnad från partistyrelsen inte att detta problem enklast löses genom att begränsa den allmänna motionsrätten till programkongresserna, särskilt eftersom detta riskerar att överösa programkongresserna med fyra års uppsamlade motioner.

Framtidskommissionen framhåller på s. 23 i sin slutrapport klokt att en motionsbank kan användas för att minska antalet allmänna motioner och visa på att ”tidigare beslut gäller.” Det vidare utvecklandet av denna motionsbank, samt upprättandet av ett fungerande och välspritt internt debattforum i partiet, där knäckfrågor kan stötas och blötas under tiden mellan kongresserna, anser vi skulle vara de bästa sätten att minska antalet allmänna motioner till partikongresserna. Den av partistyrelsen föreslagna ändringen av §102 tror vi däremot inte är effektiv och utgör snarare ett hot mot interndemokratin.

Vi yrkar:

att punkt tre i partistyrelsens förslag till ändring av §102 ändras från ”inkomna motioner i de frågor kongressen behandlar” till ”inkomna motioner”.

D13 JÖNKÖPING

Behåll tvåårig mandatperiod för partistyrelsen

Tanken att styra upp kongresserna genom att varva valårs- och programkongresser är god men vi anser att upplägget allt för mycket begränsar medlemmarnas möjlighet till insyn och förslagsställande. Partistyrelsen bör kunna granskas vid varje kongress och följdaktligen också väljas vid varje kongress. Vi tycker också att det begränsar demokratin att i stadgarna ange vilken typ av motioner medlemmarna får lägga vid respektive kongress. Det bör vid alla kongresser vara tillåtet att motionera om vad som helst även om partistyrelsen kan uppmana till vissa begränsningar.

Vi yrkar

att Vänsterpartiet behåller tvååriga mandatperioder för partistyrelsen

att motionsrätten till kongresserna inte begränsas

D14 ENSKILD

Motion om direktanslutning till partiet.

I dag kräver stadgans § 4 att medlemsanslutning ska ske till partiförening. Det finns skäl att tänka om här. Paragrafen är nog tillkommen som en förhoppning om att den nya medlemmen

ska aktivera sig på basplanet i en partiförening. Och att den lokala partiföreningen också ska vara en garant för att medlemmen aktiverar sig.

Men vi är inget kaderparti längre. Och den här anslutningsparagrafens syfte kan sägas vara obsolet. Snarare hindrar den framväxten av en ny typ av medlemskap. Självfallet vill alla partiföreningar att alla medlemmar ska vara aktiva på något sätt i det lokala partiarbetet. Men alla som vill vara medlemmar kanske inte kan vara aktiva.

Därför finns all anledning att öppna upp för en individuell direktanslutning till partiet. Man ska inte vara tvungen att vara ansluten till en partiförening. Det kan här handla om personer som har känsliga arbeten eller sådana som av andra skäl inte vill flagga med sitt medlemskap, men som vill stödja partiet moraliskt och ekonomiskt.

Vi bör på alla sätt underlätta anslutning till vårt parti. Vi bör inse att vi nu ska ta steget till att bli ett modernt socialistiskt parti, ett massparti!

Jag yrkar

att stadgans § 4 ändras så att medlemskap även kan ske direkt till ett distrikt för dem medlemmar som önskar det.

Lars-Erik Backman, Vänsterpartiet Birka-Vasa, Stockholm

D15 ENSKILD

Gör all partiverksamhet alkoholfri!

Alkoholkonsumtionen har ökat med mer än trettio procent sedan mitten av 1990-talet och den samhällsekonomiska kostnaden för alkoholen beräknas till 160 miljarder kronor årligen. Den andel av befolkningen som har alkoholproblem uppskattas till omkring tio procent, vilket troligen även gäller medlemmarna i Vänsterpartiet. De medlemmar som har alkoholproblem utsätts för en påfrestning varje gång alkohol serveras i politiska sammanhang.

Mot denna bakgrund är det rimligt att all verksamhet i partiet ska vara fri från alkohol. Detta bör även framgå i stadgarna. Det skulle visa att vi menar allvar då vi säger att alkohol och beslutsfattande inte går ihop. Det är också en fråga om hur vi utnyttjar partiets resurser. När partiet lägger dyra pengar på kurser, konferenser och andra möten ska tiden utnyttjas på bästa möjliga sätt. Det kan man inte göra om alkohol finns med i bilden.

Vi yrkar

att ny paragraf läggs till i stadgarna: ”all verksamhet i partiet skall vara fri från alkohol” efter nuvarande §11.

Jesper Berglund, V Falkenberg, Fredrich Legnemark, V Borås, Egon Frid, V Skövde, Johan Persson, V Uppsala, Lovisa Bengtsson, V Lund, Janne Karlsson, V Linköping, Freddy Jensen, V Varberg, Maria Rasmussen, V Kungsbacka, David Bergström, V Strängnäs, Jobjörn Folkesson, V Uppsala, Nathalie Lund Carlryd, V Skärholmen, Johan Söderqvist, V Uppsala, Curt Thapper, V Växjö, Samuel Somo, V Jönköping,

Andreas Ek-Sarfraz, V Malmö, Anita Gidén, V Falkenberg.

D16 ENSKILD

Mötesordförande bör inte vara en särskild maktinstans

En styrelseordförande har fått ett personligt mandat från medlemmarna som inte en enskild mötesordförande har.

Jag yrkar

att §14 i stadgarna ”§ 14. Vid lika röstetal i beslut med votering har sittande mötesordförande utslagsröst. Vid lika röstetal i personval, samt då sittande ordförande saknar rösträtt, avgör lotten.” ersätts med ”§ 14. Vid lika röstetal i beslut med votering vinner det förslag som respektive instans ordförande röstar på. Vid lika röstetal i personval, samt då sittande ordförande ej närvarar, saknar rösträtt eller avstår att rösta, avgör lotten.”

Håkan Eriksson, Vänsterpartiet Biskopsgården-Torslanda

D17 TENSTA RINKEBY SPÅNGA

Alla medlemmars röster ska vara lika viktiga

Vänsterpartiet är ett litet parti och det är inte ovanligt att samma personer arbetar som tjänstemän på olika kanslier samtidigt som de har förtroendeuppdrag och sitter i olika valberedningar. Det betyder att mindre grupp medlemmar sitter på en eller flera stolar och har större möjligheter än andra medlemmar att påverka hur listor utformas. Detta är inte demokratiskt, tjänstemän ska vara just tjänstemän och det måste vara glasklart att man inte samtidigt kan ha förtroendeuppdrag eller sitta i olika valberedningar.

Vi yrkar

att partiets policy ska vara att man inte samtidigt kan vara tjänsteman/kvinna anställd av partiet och ha förtroendeuppdrag eller sitta i valberedningar.

att det ska absolut inte vara acceptabelt att sitta i en valberedning för någon styrelse eller till något förtroendeuppdrag dit en make/maka sambo eller partner kandiderar.

D18 Enskild

Stadgebugg

Det finns en bugg i stadgan. Den här motionen avser att korrigera den buggen.

I §24 står: ”Suppleant i styrelse eller annat organ har endast rösträtt vid tjänstgöring i ordinarie ledamots ställe. I övrigt har suppleant samma rättigheter som ordinarie ledamot och kallas till alla möten.”

Så fungerar också partiets verksamhet med undantag för kongress och distriktsårskonferens (DÅK). Till exempel har suppleanter inte yttranderätt på kongressen. Så bör det också vara. Men det finns inte någon senare paragraf i stadgan som ger möjlighet att frånta suppleanter yttrande- och förslagsrätt på kongress och DÅK. §§58 och 87 om rättigheter på respek-

tive organ ger inte ledning i frågan och det är inte konstigt att tolka §24 som stående över de andra två.

En enkel lösning på det hela är att göra ett tillägg i §24, därför föreslås här en dylik.

Jag yrkar

att §24 ändras till ”Suppleant i styrelse eller annat organ har endast rösträtt vid tjänstgöring i ordinarie ledamots ställe. I övrigt har suppleant, med undantag för kongress och distriktsårskonferens, samma rättigheter som ordinarie ledamot och kallas till alla möten.”

Jesper Berglund, Falkenberg

D19 NACKA

Fullfölj idén om att kunna tillhöra mer än en partiförening

Ändra stadgarnas paragraf 25b.

Kongressen 2012 behandlade tre motioner om att det ska vara möjligt att tillhöra mer än en partiförening (2012/D50, D51, D52). Argumentationen gällde främst att man ska kunna verka både i en branschknuten förening och i en geografiskt baserad förening. Kongressen beslutade på förslag från partistyrelsen att ändra stadgarna för att möjliggöra detta. Ändringen innehåller dock en kraftig begränsning vad gäller dubbelanslutna medlemmars möjligheter att påverka verksamheten i den geografiska partiföreningen; ”En sådan medlem har, med undantag för fastställande av kandidatlistor i allmänna val, dock inte rösträtt i den geografiskt baserade partiföreningen.” (Utdrag ur §25b).

Denna begränsning innebär i praktiken att stadgeändringen med den nya möjligheten till dubbelt medlemskap, det vill säga att kunna engagera sig både i en geografiskt baserad partiförening (med kommunalpolitiska frågor) och en branschförening (med fackligt-politiska frågor), inte tillgodoser syftet med förslagen från 2012 års motioner. Poängen med den dubbla anslutningen är att öka möjligheter till aktivitet. Därför bör också möjligheter finnas att påverka verksamhetens inriktning där man vill vara aktiv.

Stadgarna bör ändras så att man kan delta fullt ut i båda föreningarna. Man bör därför ha rösträtt i båda föreningarna. I konsekvens med det bör andra meningarna i §25b strykas: ”En sådan medlem har, med undantag för fastställande av kandidatlistor i allmänna val, dock inte rösträtt i den geografiskt baserade partiföreningen”. Begränsningen i stadgarna behöver utformas så att inte en medlem ska få dubbelt inflytande där man representerar föreningar i högre instanser, som årskonferenser och kongresser. Samtidigt ska man kunna påverka verksamheten i båda föreningarna. Detta syfte kan uppnås genom en ändring av sista meningarna i paragrafen så att den lyder: ”Medlemmen kan bara rösta på och kandidera som ombud på kongress, årskonferens eller motsvarande i en av partiföreningarna”.

Vi yrkar

att följande mening stryks ur stadgarnas §25b: ”En sådan medlem har, med undantag för fastställande av kandidatlistor i allmänna val, dock inte rösträtt i den geografiskt baserade partiföreningen”.

att sista meningarna i stadgarnas §25b ändras till: ”Medlemmen kan bara rösta på och kandidera som ombud på kongress, årskonferens eller motsvarande i en av partiföreningarna”.

D20 ÄLVSBERG

Angående stadgeändring av § 41

En utökning av § 41 angående partiföreningarna ska kunna välja sin styrelse av såväl ordinarie ledamöter som ersättare på två år istället för ett år som stadgarna föreskriver.

Partistyrelsen mandatperiod är mellan kongresserna två år. Distriktsstyrelserna har enligt stadgarna rätt och möjlighet att välja sina ledamöter på två år om årsmötet fattar beslut om detta.

Varför ska inte partiföreningarna ges denna möjlighet för att välja sina ledamöter på två år om de så skulle önska detta?

För ett antal år sedan togs denna möjlighet bort efter ett kongressbeslut. Nu har vi prövat detta ”och det var inte bra”. Begränsningen kan innebära ett hinder för partiföreningarna att planera en långsiktig lokal verksamhet eftersom samtliga i styrelsen ställer sina platser till förfogande vid varje årsmöte.

Det finns ett stort antal intresseföreningar i Sverige vilket är bra ur demokrati-synpunkt och i de flesta föreningsstadgar väljs ledamöterna på två år och halva styrelsen ställer sina platser till förfogande på respektive årsmöte varvat ordförande/kassör. Detta innebär att styrelsen kan arbeta på ett mer effektivt sätt kunna bedriva verksamhet över tid och ta hänsyn vad ekonomin tillåter. Styrelseuppdrag innebär ett stort ansvarstagande och därför ger årsmötet styrelsen ansvarsfrihet varje år.

I princip ser alla föreningsstadgar ut på detta sätt i Sverige om man inte har problem, eller är en nystartad förening och väljer en interimstyrelse, då oftast på ett år.

Mot denna bakgrund yrkar jag

att § 41 i stadgarna ändras så att varje partiförening ges möjlighet att fritt välja om de vill ha ett eller två år som styrelseledamöterna väljs på.

Borås 2013-10-03 Anita Persson

V-Älvsborg distriktsstyrelsen beslöt 2013-10-05 att ställa sig bakom förslaget i denna motion

D21 ENSKILD

Eftersom §55 tillåter kallelse till extra årskonferenser så sent som en månad i förväg kan inte samma tidsgränser för motionshantering användas som för ordinarie årskonferenser.

Jag yrkar därför:

att i §65 av stadgarna ersätta ”senast sex veckor före årskonferensens genomförande” med ”senast sex veckor före ordinarie

årskonferens genomförande och senast två veckor före extra årskonferens genomförande”.

att i §66 av stadgarna ersätta ”senast tre veckor före årskonferensens genomförande” med ”senast tre veckor före ordinarie årskonferens genomförande och (för motioner och distriktsstyrelsens yttranden) senast en vecka före extra årskonferens genomförande”.

Johan Zandin, Linné

D22 ENSKILD

Borde inte VSF också vara välkomna?

I §77 i stadgarna listas en rad olika funktioner som ska kallas till distriktsstyrelsens möten, men där nämns inte Vänsterns Studentförbund. Idag har VSF rätt att vara representerade på partistyreelse- och VU-möten men detta borde även gälla lägre instanser. Det vore positivt att skapa bättre kontakt mellan organisationerna

Vi yrkar därför

att i § 77 efter Ung Vänster lägga till ”och Vänsterns Studentförbund”

Elin Melander Vänsterpartiet Solna, Bore Sköld Vänsterpartiet Umeå

D23 BIRKA VASA

Ta bort styrelsernas rätt att nominera/motionera till kongressen

En vanlig medlem har möjligheten att nominera/motionera via enskild, medlemsmöte/årsmöte samt distriktsårskonferensen. En annan vanlig medlem får av någon konstig anledning även möjligheten att kunna nominera via partiföreningens styrelse och via distriktsstyrelsen.

Att partiföreningens styrelse samt distriktsstyrelsen skall ha rätt att nominera innebär att stadgan ger vissa medlemmar rätten till fler möjligheter att kunna få igenom sina nomineringar/motioner. Personerna i en styrelse har redan möjligheten att nominera och motionera som enskilda medlemmar eller via föreningen - precis som alla andra. Det räcker så.

Det är högst demokratiskt tvivelaktigt att partiet ger möjligheten till ett sådant förfarande. Detta är en form av gammal centralistisk princip där styrelsen som instans och personerna i den ses som bättre och finare än vanliga medlemmar och att styrelsen därför skall ges fler förutsättningar att påverka kongressen.

Praktiska problem med nuvarande stadga

På tidigare motion i frågan har Partistyrelsen bland annat svarat:

”Genom att även valda partiinstanser i stadgarna uttryckligen ges möjlighet att nominera och motionera skapas fler tillfällen till diskussioner i såväl person- som sakfrågor, vilket är bra för den interna demokratiska processen.”

Partistyrelsen ger inget direkt svar på varför man som medlem i distriktsstyrelse /föreningsstyrelse inte enbart kan motionera eller nominera som exempelvis enskild medlem eller via partiförening. Med våra förändringar finns det fortfarande inget som förhindrar dessa partimedlemmar att nominera eller att motionera till kongressen. Ingen diskussion förhindras.

Vi kan däremot peka på komplikationer och förtroendeproblem som har uppstått när man som styrelse exempelvis nominerar andra än de som medlemmarna vill. Inför förra kongressen valde Storstockholmsdistriktets distriktsstyrelse att nominera andra personer till partiledarposten än vad många av Storstockholmsdistriktets föreningar valde att göra. Det blev rabalder om vilka distriktsstyrelsen egentligen skall representera; skall man representera sig själv eller skall man representera föreningarna? I Stockholm har detta lett till en diskussion om formerna för nomineringar från Storstockholmsdistriktet.

Vi kan alltså, rent praktiskt, konstatera att dagens stadgar givit upphov till förtroendeproblem. Detta hade inte uppstått om stadgarna inte medgivit att distriktsstyrelsen haft nomineringsrätt. Stadgarna skall vara till för att förenkla – inte för att komplicera eller att försvåra förhållandet mellan styrelser och föreningar/medlemmar.

Vi yrkar

att i § 82 ta bort partiföreningsstyrelsens och distriktsstyrelsens rätt att motionera till kongressen.

att i § 105 ta bort partiföreningsstyrelsens och distriktsstyrelsens rätt att nominera till kongressen.

D24 HALLAND, KALMAR LÄN, GÄVLEBORGS LÄN, UPPSALA LÄN, ENSKILD

Motion om fördelning av mandat mellan partidistrikt

Enligt Vänsterpartiets stadga ska kongressmandat fördelas proportionerligt mellan distrikten, detta samtidigt som varje distrikt garanteras två mandat. I nuläget är det bara Gotlandsdistriktet som påverkas av regeln om två mandat som med sina 1,37 proportionerliga tar ett av Bohuslän eller Värmland, på 5,55 mandat vardera.

En geografisk spridning av ombuden är positivt för att garantera att erfarenheter från hela landet ges utrymme på kongressen. Samtidigt är det en garant för att inte enstaka partidistrikt ska kunna styra partiets utveckling. Trots det har i nuläget de fyra största partidistrikten drygt 48% av ombuden. Det rör sig om Storstockholm, Skåne, Göteborg och Norrbotten. Om dessa gör gemensam sak med vilket annat distrikt som helst, men undantag för Blekinge eller Gotland, har man en majoritet av rösterna. Om trenden från kongressen 2012 håller i sig kommer dessa fyra distrikt att ha egen majoritet vid nästa kongress. Vi ser det som ett problem.

Samtidigt vill vi värna om principen om proportionalitet vid kongressombudsmandatfördelningen och har funderat på en bra lösning. Bland annat har vi sett på om fördelningen blir

annorlunda med jämkad uddatalsmetod med 1,4 i spärrdivisor. Det gav ingen förändring. Istället är vårt förslag till lösning att varje distrikt tilldelas två grundmandat innan proportionell fördelning sker.

Med nuvarande siffror och fördelningsmetod skulle det ge:

Blekinge, Bohuslän, Gotland, Gävleborg, Halland, Jämtland, Kronoberg, Skaraborg, Sörmland, Värmland, Västernorrland, Örebro län och Östergötland +1.

Jönköpings län +2

Dalarna, Kalmar län, Uppsala län, Västerbotten, Västmanland och Älvsborg oförändrat antal ombud

Göteborg och Skåne -2.

Norrbottnen -1

Storstockholm -10

Det skulle ge att de 4 största distrikten, med nuvarande medlemssiffror, istället för 48,4% av ombuden har 41,8% av rösterna.

De distrikt som direkt skulle tjäna mandat på systemförändringen har idag 29,8% och skulle efter förändring ha 36,4% av rösterna.

Vi yrkar

att §91 i stadgarna ändras så att sista meningen ”Varje distrikt skall vara representerat med minst två ombud.” ändras till ”Innan ombudsfordelning tilldelas varje distrikt två grundmandat.”

D25 ENSKILD

Förfarandet vid val av kongressombud

Det fungerar inte särskilt bra att välja kongressombud via allmänna medlemsomröstningar. I praktiken innebär denna metod att valberedningens förslag med nästan fullständig sannolikhet går igenom. Jag föreslår att kongressombuden väljs genom indirekta val på en distriktskonferens, antingen på den ordinarie distriktsårskonferensen eller en särskild kongresskonferens.

Jag yrkar

att § 94 i stadgan ändras till:

”§ 94. Kongressombud väljs på distriktsårskonferens eller särskild kongresskonferens, sammankallad på det sätt som stadgas för årskonferens. Distriktsstyrelsen ansvarar för genomförande av valen och rapportering av resultatet.”

Mattias Nilsson, Centrala Göteborg,

D26 ENSKILDA

Val av kongressombud:

Stadgemotion angående val av kongressombud.

Stadgarna angående val av kongressombud är minst sagt otydliga. Det mesta lämnas över till PS att avgöra. Så kan vi inte ha det! Detta är därför en av flera motioner om ändringar i stadgarna. I själva sakfrågorna är ni välkomna att komma till andra lösningar, men det viktigaste är att det stadgefästs vad som gäller.

* Ska samtliga ombud företräda ALLA medlemmar, eller bara en del av distriktets medlemmar?

Nu står det ingenting om detta i stadgarna. Det behöver åtgärdas. Det är heller inga problem rent praktiskt med att både ha valkretsar och samtidigt göra det möjligt för alla medlemmar att ha inflytande över alla ombud. Vid landstingsval kan man utse flera landstingslistor på en årskonferens och det är bara att använda samma system med kongressombud. Vid poströstning har i alla fall Västerbotten ofta utformat valet så att man har valkretsar men alla får rösta i alla valkretsar.

Att dela upp distriktet i mindre geografiska enheter och bara låta medlemmarna i de aktuella kretsarna rösta strider mot själva tanken med att utse ombud på distriktsnivå. Då dessutom distriktsstyrelsen fritt avgör hur sådana kretsar utformas så öppnas en möjlighet för gerrymandering modell SSU. Just nu kan det kännas som en otrolig och föga trolig utveckling, men när det gäller stadgar så bör man alltid gå efter devisen ”förtroende är bra, men kontroll är bättre”.

Därför yrkar vi:

att en ny mening läggs till i §95:

”En sådan indelning måste utformas så att alla ombud utses av hela distriktet.”

Jöran Fagerlund, Vänsterpartiet Angered (Göteborg), Jessica Wetterling, Vänsterpartiet Mölndal (Bohuslän), Mikael Wallgren, Vänsterpartiet i Backa (Göteborg)

D27 ENSKILDA

Val av kongressombud:

Stadgemotion angående val av kongressombud.

Stadgarna angående val av kongressombud är minst sagt otydliga. Det mesta lämnas över till PS att avgöra. Så kan vi inte ha det! Detta är därför en av flera motioner om ändringar i stadgarna. I själva sakfrågorna är ni välkomna att komma till andra lösningar, men det viktigaste är att det stadgefästs vad som gäller.

* Ska ombuden väljas i direkta eller indirekta val? I riktlinjerna inför valet av kongressombud skriver PS:

”Ombud utses direkt av medlemmarna och kan därför inte utses av

distriktskonferens med valda ombud från partiföreningarna.”

Nu står det ingenting om detta i stadgarna. Det behöver åtgärdas.

Här finns det starka argument för bägge alternativen. Traditionen pekar på direkta val. Dock är inte alltid medlemsmöten på distriktsnivå lämpliga (särskilt inte i geografiskt stora distrikt) och poströstning ger en orimligt stor makt till valberedningen eftersom det försvårar för pläderingar och diskussion. Enda sättet att kringgå en valberedning blir i praktiken rent fraktionsarbete. En valkonferens (extra årskonferens) känns som ett rimligt alternativ för att möjliggöra både diskussion

och ändå rimlig ekonomi och effektivitet. Röstning på parti-expedition är enligt oss en form av poströstning och behöver därför inte nämnas. Vi vill också med förslaget styrka att alla ombud företräder distriktets alla medlemmar och därför inte tillåta formuleringar som i praktiken knyter ombud till specifika partiföreningar.

Därför yrkar vi:

att en ny paragraf skrivs in i stadgarna med innebörden:

”Kongressombud kan antingen väljas på distriktsmedlemsmöte, distriktskonferens eller genom poströstning.”

Jöran Fagerlund, Vänsterpartiet Angered (Göteborg), Jessica Wetterling, Vänsterpartiet Mölndal (Bohuslän), Mikael Wallgren, Vänsterpartiet i Backa (Göteborg)

D28 ENSKILD

Val av kongressombud:

Stadgemotion angående val av kongressombud.

Stadgarna angående val av kongressombud är minst sagt otydliga. Det mesta lämnas över till PS att avgöra. Så kan vi inte ha det! Har skrivit ett par motioner om hur jag vill ha det. Här kommer nu en mer på temat ”socialdemokratisk utredning”...

* Ska ombuden väljas i direkta eller indirekta val? I riktlinjerna inför valet av kongressombud skriver PS:

”Ombud utses direkt av medlemmarna och kan därför inte utses av distriktskonferens med valda ombud från partiföreningarna.”

Nu står det ingenting om detta i stadgarna. Det behöver åtgärdas, nu lämnas alltför stort avgörande till PS.

Därför yrkar jag:

att kongressen uppdrar till Partistyrelsen att till nästa kongress lägga ett förslag på tydligare stadgar angående val av kongressombud i enlighet med motionens andemening.

Mikael Wallgren, Vänsterpartiet i Backa (Göteborg)

D29 ENSKILD

Motion om ett mer demokratiskt kongressombudsval

Kongressen är Vänsterpartiets högsta beslutande organ. I det är den i jämförelse att likna med riksdagen. I riksdagsvalet använder vi oss av principen ”en person – en röst”. Det gör vi inte i kongressombudsvalet. Där har du olika antal röster beroende på vilket distrikt du tillhör. Det ombudsvalsystem vi använder är mer likt det amerikanska presidentvalet än det svenska riksdagsvalet. Det finns problem med detta.

Det system vi använder gör att det finns en hypotetisk möjlighet att en åsikt som företräds av 49% av partiets medlemmar inte kommer fram på kongressen. Detta utifrån den ”winner-takes-all”-variant som nu råder. Det är ett system som gör att (hypotetiskt) 25% (säg 500) av Stockholms medlemmar som tycker att partiet ska prioritera ett svenskt rymdprogram, eller

för den delen valfri annan fråga, inte alls representeras på kongressen medan 50% av V Hallands medlemmar (säg 100) som tycker samma sak representeras av 4 ombud. Det är ett system med brister.

Det gör också att kongressens legitimitet i medlemskåren minskar. Är det så att en stor del av medlemskåren inte röstat på någon av de som är ombud på kongressen minskar viljan att lyssna på kongressen. Vi tror givetvis inte att det är så att många känner sig orepresenterade på kongressen, men valsystemet möjliggör att närmare hälften av partiets medlemmar kan ha röstat på enbart kandidater som inte blir ombud.

Ett av de största problemen med systemet vi använder oss av är dock att det inte är en röst per medlem, det är olika antal röster per medlem beroende på i vilket distrikt medlemmen bor.

Vi vill se ett annat system. Vi vill se ett system som bygger på en medlem, en röst. Vi vill se ett system som liknar riksdagsvalet i det att även åsikter som inte ligger i partiets mittfåra kan göra sig hörda på partiets kongress om det är vad medlemmarna vill. Vi inser att det inte är möjligt att använda riksdagsvalssystemet i partiet, det är inte heller önskvärt. Vi vill inte se en utveckling mot partier inom partiet. Vi ser däremot att det finns sätt att genomföra demokratiska val på personbasis. Vi föreslår istället att Vänsterpartiet går över till en variant av det irländska parlamentsvalssystemet. Det så kallade Single Transferable Vote-systemet, STV.

Det är ett system som innebär att den röstande rangordnar alternativen (de nominerade) på valseedel. Därefter räknar man ut hur många röster som behövs för att bli vald. För det används den så kallade Droop-formeln som är $((\text{antal avlagda giltiga röster})/(\text{antal platser} + 1))+1$. Så om vi har hundra röstande och ska välja 4 platser behövs $(100/5)+1$ röster. Alltså 21 röster. För om 4 personer får 21 röster kan inte en femte person väljas. Första-rösterna räknas. De som fått fler än 21 röster (i det här fallet) blir valda. Men nu kommer det finurliga. Om det är 30 personer som röstat på en kandidat, när det bara behövdes 21 röster så överförs den delen av rösten som inte behövs för att komma upp i 21 röster till den röstandes kandidat 2, i det här fallet tre 10-delar (nio 30-delar). På det sättet fortsätter man sedan och räknar. När någon kandidat inte får tillräckligt med röster för att bli vald plockas den kandidat som fått minst antal röster bort och de röster som lagts på denne överförs till nästa steg på valsedeln. Ja, det är lite krångligt. Ja, det behövs datorstöd.

Vill man få en ordentlig genomgång av valsystemet rekommenderas wikipedias engelska artikel om STV http://en.wikipedia.org/wiki/Single_Transferable_Vote

Det finns lite olika sätt att hantera de senare valomgångarna, en del som fungerar vid manuell räkning och andra som kräver datorstöd. Motionärerna föredrar Wright-metoden som i vårt tycke är den som är mest säker då den på ett bra sätt hanterar röster på en redan vald kandidat. Mer om Wright-systemet kan man läsa på http://en.wikipedia.org/wiki/Wright_system

Utöver de rent demokratiska fördelarna med att gå över till STV i kongressombudsvalet finns även ekonomiska vinster. I nuläget kan ett distrikt, om poströstning används, behöva skicka ut 4 brev för att genomföra valet på ett korrekt sätt. 2 valomgångar för ordinarie och 2 för suppleanter. Om distriktet har 400 medlemmar så blir det en kostnad om $400 \cdot 4 \cdot 5,50 (=8800)$ + returporto, säg hälften, en kostnad om 13200 kronor. I större distrikt blir kostnaden givetvis större. Med STV räcker det med ett val, förutsatt att man utgår från att folk röstar på samma sätt i suppleantvalet som i ordinarievalet och att suppleantvalet kan genomföras med samma valsedlar med bortplockandet av de redan valda. Initialt kommer det behövas en kostnad för utveckling av ett vettigt system för rösträkning. Möjligen kan man utgå från någon av alla de programvaror som redan finns för STV-val.

Ytterligare en fördel med STV är att en kandidat med stort stöd i en begränsad geografisk del av distriktet inte behöver vara känd i hela distriktet för att bli vald. Ska 9 personer väljas räcker det med 10% (+1) av rösterna för att bli vald.

Vi inser att inte heller denna kongress kommer kongressen gå med på ett rakt byte av system, vi föreslår därför att PS får i uppdrag att undersöka om det föreslagna systemet skulle utveckla interndemokratin och i så fall återkomma med stadgeändringsförslag. Den andra att-satsen är till för att vi ska kunna motionera om samma sak nästa kongress om PS utredning inte ger det resultat vi eftersträvar.

Vi yrkar

att PS får i uppdrag att till nästa kongress, om PS efter utredning finner så lämpligt, i sitt eventuella förslag till ändringar av stadga, föreslå en ändring av kongressombudssystemet till Single Transferable Vote med Droop-formel och Wright-system, eller annat system som PS efter utredning finner mer lämpligt i syfte att stärka interndemokratin.

att utredningens resultat görs tillgängligt för medlemmar i god tid innan motionsstopp.

Jesper Berglund, Anita Gidén. V Falkenberg, David Bergström, V Strängnäs

D30 GÖTEBORG

Förbättra demokratin – begränsa antalet mandatperioder i riksdagen

Stadgeändring – ny stadga

Det finns idag ingen begränsning av hur många mandatperioder en riksdagsledamot får sitta i riksdagen. Att vara riksdagsledamot är ett förtroendeuppdrag och bör inte bli ett yrke. Då riskerar vi att få ett land styrt av politiska "broilar". En politisk maktelit med minskad förankring i den övriga befolkningens vardag skapar ökat politikerförakt. Att samma personer sitter kvar i riksdagen år ut och år in medför också att personer med nya idéer och infallsvinklar stängs ute från den lagstiftande församlingen.

Miljöpartiet har redan en formulering i sina stadgar som innebär att en person får sitta maximalt tre mandatperioder i följd och därefter inte får kandidera till samma post igen under tre års tid. (Miljöpartiets stadgar §17.2). Detta innebär dock att en person kan sitta som riksdagsledamot under 24 av 28 år vilket i praktiken gör en sådan formulering till ett slag i luften.

Vänsterpartiet är traditionellt ett parti med riksdagsledamöter med annan bakgrund än enbart politiska uppdrag och bör föregå med gott exempel i denna fråga. En ny stadga på detta område skulle utöver ökad rotation och förnyelse i riksdagspolitiken också bli en markering för väljarna inför valet 2014 att Vänsterpartiet är ett verklighetsförankrat parti.

Vi yrkar

att kongressen beslutar begränsa antalet mandatperioder för våra vänsterpartistiska riksdagsledamöter till maximalt tre (i följd eller totalt)

D31 ENSKILD

Värna medlemmens rättigheter, ändra reglerna för den sk "partiskatten" i § 127.

Det är förstås mycket viktigt att vi kan öka finansieringen av vårt partis verksamhet, det är därför bra att de parlamentariskt förtroendevalda kan rekommenderas att betala en del av sina arvoden till partiet.

Det är en självklarhet att den förtroendevalde inte skulle ha sitt arvode om inte partiet fanns, men det är också så att partiet inte skulle lyckas väl om det inte fanns många duktiga medlemmar som genom engagemang och slit bidrar till att föra ut partiets samlade politik.

Vi måste inse att § 127 i nuvarande stadgar, inför nominering och val, stimulerar misstroende mot våra företrädare och gynnar ett överdrivet kontrollerande av hur de sköter sina ekonomiska "plikter" mot partiet. Detta på bekostnad av en sund diskussion om olika medlemmars politiska inriktning och förmåga att företräda vårt partis politik.

Vi såg redan i samband med senaste partiledarvalet hur bristande inbetalningar av den sk "partiskatten" kunde bidra till att det i media förekom svartmålande artiklar om en av kandidaterna. Vid förra kongressen utökades dessutom § 127.

Sommaren 2013 förekom nyhetsmaterial om vilka riksdagsledamöter som inte betalat tillräckligt. Koncentrationen ligger på vilka individer som missköter sig, även där kommer inget fram om den positiva saken att partiet fått in mer pengar till sin verksamhet.

Sen 2012 är stadgarna än mer inriktade på kontroll, reglering samt möjlighet att belägga vissa partikamrater med skam och skuld för att de av olika skäl inte betalat nog från sina arvoden. Från att denna motion skrivs till att den ska behandlas så pågår nomineringar och val i landet, där kan säkert fler exempel på detta komma att skådas.

Innehållet i §127 riskerar att bli ett verktyg för att svartmåla

vissa partiföreträdare, vi bidrar på det sättet till att förstärka en negativ bild av att politiker jagar uppdrag för att sko sig.

I stället för att ur ett politiskt perspektiv diskutera vem som är mest lämpad att företräda partiet är risken uppenbar att vi i samband med nomineringar och val koncentrar oss på om en medlem betalar tillräckligt stora summor till partiet eller ej. I värsta fall leder det till att den som lovar betala mest till partiet blir den som segrar i en omröstning.

Sett ur detta perspektiv är det stor risk att vi tillämpar § 127 på ett sätt som motverkar varje medlems rättighet att kandidera till förtroendeuppdrag enligt § 9 och §19.

Den nuvarande § 127 förefaller heller inte tydligt reglera hur inkomster från tex ministerplatser och centrala uppdrag i tex Sveriges Kommuner och Landsting ska hanteras. Jag tror därför att det som skrivs om riksdagsledamöter och Europaparlamentariker bör anpassas till att täcka alla uppdrag på riks- och EU-nivå.

§ 127 är ganska inkonsekvent med nuvarande lydelse, eftersom den inleds med att partiföreningar och distrikt kan besluta om regler för partiskatt, för att senare gå över till att handla om ett antal saker som ska göras. Det behöver korrigeras.

I § 127 läggs också en vikt på valberedningar som inte är rimlig och inte stämmer överens med andra delar av stadgarna. Utan att driva en egen agenda bör en valberedning förbereda ett val genom att föreslå kandidater och ev. rangordning, utifrån inkomna nomineringar från medlemmar och föreningar. En valberedning bör arbeta för att underlätta och aktivera medlemmars och partiföreningars nomineringar. Den bör inte ges en särställning att själv utvärdera andra medlemmars förmågor och egenskaper, vare sig politiska, organisatoriska eller moraliska.

Vi kan därför inte ha stadgar som gör att valberedare ska analysera värde och storlek på inbetald partiskatt. Det är endast de som har rätt att nominera till ett val som ska göra bedömningar av de som kandiderar till uppdrag.

Vi bör hitta former för att ta in delar av de förtroendevaldas arvoden som stimulerar alla till att bidra med mer, inte ha stadgar som öppnar för att belägga vissa medlemmar med skam och skuld.

Därför yrkar vi att partikongressen beslutar:

att ändra stadgarna enligt följande text:

§ 127. Partiföreningar och distrikt ska besluta om regler som innebär att partiets parlamentariskt förtroendevalda rekommenderas att betala partibidrag, en viss del av erhållna arvoden, till partiet. Partistyrelsen ska besluta om motsvarande regler för förtroendevalda på riks- och EU-nivå.

§ 128. Riktlinjen för partibidraget är att den som har ett arvode av sitt förtroendeuppdrag – under och efter uppdragets genomförande – månatligen rekommenderas ge ett partibidrag från alla inkomster från fasta arvoden överskjutande 5/8-dels basbelopp netto. Den som har lägre fast arvode eller dagarvode uppmanas bidra i proportion till den genomsnittliga månadser-

sättningen.

§ 129. Partibidragen från riks- och EU-nivå tillfaller partiet på riksnivå. Partibidragen från landstingsuppdrag tillfaller distrikten. Partibidragen från kommunuppdrag tillfaller – om inget annat beslutats på distriktsnivå – partiföreningen ifråga.

Redovisningen av bidragen skall inriktas på de samlade inkomsterna och utformas så att ett utpekande av enskilda individer undviks. Utifrån principen om att öppet visa partiets finansiering skall inbetalda partibidrag vara offentliga.

att anpassa övriga delar av stadgarna till ovanstående text.

Kjell Bäckman, Elisabet Forsell, Umeå

D32 SKARABORG

Låt distrikten få del av riksdagsledamöternas partibidrag

Vid Vänsterpartiets kongress 2012 bifölls en motion om att samtliga kandidater till politiska förtroendeuppdrag för partiet som innebär större ekonomisk ersättning, ska för att få kandidera skriva kontrakt om att, i händelse av att kandidaten blir vald och får inkomster på grund av sitt förtroendeuppdrag – under och efter uppdragets genomförande – månatligen efterskänka alla inkomster från fasta arvoden överskjutande 5/8-dels basbelopp netto, till partiet. Genom kongressen bifölls också att partiskatten från riksdagsledamöter och Europaparlamentariker skall tillfalla partiet på riksnivå samt att partiskatten från landstingsuppdrag tillfaller distrikten.

Frågan om s.k. partiskatt har diskuterats ingående på flera kongresser. Enligt tidigare rekommendationer och riktlinjer har det funnits större möjligheter till lokala anvisningar men genom beslutet vid den senaste partikongressen så begränsades den möjligheten genom mer centrala direktiv. Enligt kongressbeslutet så skall alla riksdagsledamöters partibidrag tillfalla partiet centralt. Tidigare fanns det en möjlighet att göra en överenskommelse med vald riksdagsledamot om att en del av partibidraget skulle tillfalla distriktet men idag så begränsas denna möjlighet kraftigt genom kongressbeslutet. Ett framgångsrikt riksdagsval bygger på ett aktivt valarbete där distrikt får bidra genom organisatoriskt arbete, lokala valarbetare och ekonomiska resurser. Det är märkligt att distrikt inte har möjlighet att ta del av de partibidrag som riksdagsledamöter skall betala enligt tidigare kongressbeslut. Det finns en stor risk att det av kongressens beslut om s k partiskatt enbart tillfaller Stockholm och den centrala organisationen.

Det finns också en viktig riktlinje inom svensk demokrati att den som har ett politiskt förtroendeuppdrag skall inte förlora jämfört med sin lön från tidigare arbete och om man förlorar mot tidigare lön så skall den enskilde känna till detta. Det blir allt svårare för många partier, inklusive vänsterpartiet att rekrytera till politiska förtroende uppdrag.

Många lämnar sina förtroendeuppdrag under mandatperioden av olika skäl. Med anledning av detta bör en utvärdering av kongressens beslut om s k partiskatt genomföras.

Jag föreslår kongressen besluta

att partistyrelsen får i uppdrag att ta fram ett förslag där distriktet får del av det partibidrag som riksdagsledamöternas skall betala

att partistyrelsen får i uppdrag att göra en utvärdering av den s.k. partiskatt som beslutades vid 2012 års partikongress.

D33 ÄLVSBERG

Angående varvade listor och kvotering av kvinnor.

Det var många år sedan Vänsterpartiet beslutade om att vi skall alltid vara representerade med minst 50 % kvinnor vid val av styrelser och vid fastställande av parlamentariska listor. Denna viljeinriktning var nödvändig för att få in fler kvinnor på listorna, men över tid har det visat att det inte alltid blir så. Flera faktorer avgör resultatet, dels vårt nomineringsförfarande där man har rätt att nominera personer fram till nomineringsstoppet på t.ex. dagordningen eller ett visst datum. Det är inte alltid valberedningens förslag som går igenom utan ändringar och då väljs personer utifrån röstetal vid slutna omröstning. Detta rösförfarande är ganska komplicerat eftersom varje person ska ha över hälften av rösterna. Det leder också till att det kan komma flera av samma kön överst på listan.

Vid varje valår uppstår problem med vallistorna runt om i landet när röstetalet endast räknas och två eller flera av samma kön hamnar överst på listan.

Ett sätt kan vara att röstprocessen underlättar varvade listor t.ex. om inte möte antar valberedningens förslag och det begärs votering, som sker genom slutna omröstning. Vid rösträkningen avgörs vem som fått flest röster och därmed hamnar som första namn på listan, andra namnet blir den person som fått flest röster och har motsatt kön som första namnet och så vidare ”dragkedjemodell”

Stadgarna (§ 21) säger ” kvinnor ska vara representerade i valda organ och på förtroendeposter med minst 50 procent om inte synnerliga skäl förhindrar detta”.

Kvoteringsregeln är att beakta som en instruktion till dem som tar fram förslag (valberedningen) och framförallt, de som ska välja. Däremot blir inte ett val ogiltigt om resultatet inte uppfyller stadgarnas krav. Majoritetsprincipen gäller och de som fått flest röster ska anses valda är överordnad kvoteringsprincipen.

Det finns ett antal frågor runt vilket system som är bäst och hur skulle framtidens system kunna se ut för att uppfylla de förväntningar som finns i samband med olika val.

Ska Vänsterpartiets ambition vara att ha helt varvade listor eller utforma ett könsneutralt förhållande till ”vem än, hen må vara”? Behövs det ett ytterligare undantag från majoritetsprincipen för att förstärka § 21? Att en partiförening eller distrikt kan besluta om att varvade listor enligt dragkedjemodellen går före principen om majoritetsbeslut?

Mot denna bakgrund vill jag utreda frågan och ge partiföreningarna möjligheter att ta ställning, för eller emot. Ett val-

system som är användbart och lätt i vårt framtida val- och rösförfarande. Det finns för och nackdelar med nuvarande system. Ordet kvotering är dock missvisande då den inte tillämpas fullt ut, oavsett vilket kön som intar de översta platserna på en valsedel.

Väljarna har också svårt att ta till sig detta – varför blir det på detta sätt och inte varvade listor?

De känner inte till vårt interna val- och röstsystem, men har möjligheter att göra personkryss.

Jag föreslår att partistyrelsen får i uppdrag

att ta fram ett internt val- och röstsystem, som understödjer en jämn könsrepresentation

att ge alla medlemmar möjlighet att debattera frågan fram till nästa kongress.

att partistyrelsen återkommer med förslag till ev. stadgeändring till nästa kongress.

Borås 2013-10-03 Anita Persson

V-Älvsborg distriktsstyrelsen beslöt 2013-10-05 att ställa sig bakom förslaget i denna motion

D34 ENSKILDA

Internationella uttalanden vid varje kongress

Många människor dras till Vänsterpartiet för vår internationella politik och vårt fokus på solidaritet och rättvisa även utanför Sveriges gränser. Jag tillhör en av många personer som ansökte om medlemskap primärt för vår utrikespolitik. På den internationella arenan så har jag med egna ögon sett hur väl ansett partiet är. Vi har hög trovärdighet och är kända för att göra genomtänkta analyser. Det är ett rykte vi ska värna och utveckla.

Vår internationella politik formas av både medlemmar och förtroendevalda. Frågorna diskuteras såväl på medlemsmöten som i Riksdagens kammare. Det är tydligt vilket massivt engagemang de internationella frågorna väcker hos oss och det är definitivt en styrka.

Ett centralt forum för att diskutera de internationella frågorna är så klart partikongresserna. Våra kongresser antar ibland uttalanden som, när de handlar om inrikespolitik, ofta får ganska begränsad effekt. Uttalanden om internationell politik får däremot stor effekt utomlands. Det kan tyckas gammalmodigt men i många länder, europeiska som utomeuropeiska, används fortfarande uttalanden som en del i politikutvecklingen och som ett sätt att kommunicera en partigemensam åsikt.

De gånger som vi har antagit internationella uttalanden på kongressen så har de fått bra spridning utomlands. Det är ett ganska enkelt sätt att visa vår ståndpunkt i en viktig fråga men också att de internationella frågorna är väsentliga för oss. Det väcker en positiv debatt i partiet kring ett för Vänsterpartiet centralt politiskt område. Det är därför något jag tycker att vi borde göra som praxis på varje kongress.

Det sägs ofta att utrikespolitik inte vinner val. Det kan för-

visso vara sant. Men det är lika sant att internationella frågor lockar till ökat engagemang och i slutänden fler medlemmar. Att kongresserna alltid antar internationella uttalanden skulle vara ett led i att visa att vi fortsätter att vara en stark internationell aktör. Låt oss ta den chansen!

Vi yrkar:

att det på varje partikongress, från och med 2016, antas ett internationellt uttalande som profilerar Vänsterpartiet i en eller flera centrala utrikespolitiska frågor. Detta uttalande ska tas utöver eventuella andra uttalanden.

att detta uttalande också översätts och görs tillgängligt på åtminstone engelska men gärna även andra språk.

Stefan Kudryk, Uddevalla, Lennart Kjörling, Västra Södermalm, Elisabeth Hedlund, Tyresö, Johanna Eliasson, Örgryte-Härlanda, Ulla Hoffmann, Tyresö